

مسئله دوم: کفاره روزه ماه رمضان و نذر معین و عهد

افطار به غیر حرام بکند

نظر شهید اول

آزاد کردن برده یا دو ماه پشت سر هم روزه یا اطعام ۶۰ فقیر

یعنی به نحو مخیره بین یکی از این سه تا

قیل

یکی از این سه تا را به نحو مرتبه انجام بدهد

شهید ثانی قول اول که تخییر است را اشهر می داند

چه حرام اصلی باشد مثل زنا و استمنا و خوردن مال حرام و رساندن غبار چیز حرام به حلق و چه حرام عارضی باشد مثل نزدیکی با زن خود در ایام حیض یا چیزی که مال خودش است ولی نجس است

قیل

مثل بقیه حالات است و کفاره جمع واجب نمی شود

به دلیل اطلاق کثیری از نصوص

سأَلْتُهُ عَنْ رَجُلٍ لَرِقٍ بِأَهْلِيهِ فَأَنْزَلَ - قَالَ عَلَيْهِ إِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا مَدًّا لِكُلِّ مَسْكِينٍ
وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص: ۴۹

نظر شهید اول و ثانی

کفاره جمع بر او واجب می شود

به دلیل اطلاق روایت امام رضا ع

مَنْ جَامَعَ الرَّجُلَ حَرَامًا أَوْ أَفْطَرَ عَلَى حَرَامٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فَعَلَيْهِ ثَلَاثُ كَفَّارَاتٍ ... وَ قَضَاءُ ذَلِكَ النَّوْمُ وَ إِنْ كَانَ نَتَجَ حَلَالًا أَوْ أَفْطَرَ عَلَى حَلَالٍ فَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ وَ سَائِلُ الشَّيْخِ ج ۱۰ صص ۵۳-۵۴

طریق جمع این است که نصوص مطلق به وسیله روایاتی که افطار به حرام را کفاره جمع می داند قید می شوند

تهیه کننده: عقیل رشادتب